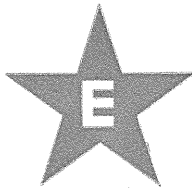

The
NORTH AMERICAN
ESPERANTO REVIEW

Guest Editorial
by Dr. Ralph A. Lewin

Esperanto's Success ... Atanasov

NORDAMERIKA ESPERANTO-REVUO

Septembro - Oktobro · 1960

The North American Esperanto Review

(*Nordamerika Esperanto-Revuo*)

2116 North 35th St., Seattle 3, Wash.,
U. S. A.

Vol. 8, No. 5. September-October, 1960

Editor: F. R. Carlson

Please send all payments to ELNA's
Treasurer:

Adrian Hughes, 476 So. Bailey Ave.,
Hillsboro, Oregon.

CONTENTS (English) Page

Guest Editorial	1
Esperanto's Success ..	2
Esperanto Around the World	5
Esperanto in North America	6
Officers of ELNA	19
Local Addresses	20
Grammar and Pronunciation	Inside Back Cover

ENHAVO (Esperanta)

Nia Literaturo	10
Konu Viajn Gesamideanojn (Richardson)	13
Esperantistoj Kiujn Mi Konis (Poŝtnikov)	14
Bonvolu Skribi	17
Freĉjo kaj la Homoj de Marso	18
Lokaj Adresoj	20

Published bi-monthly by the ESPERANTO LEAGUE FOR NORTH AMERICA, INC., as its official organ. Subscription free to members. Subscription for non-members: \$1.75 per year. Other rates: Bulk orders (must be placed in advance) to members of Esperanto League for North America: 10 copies, 50 cents; gift subscriptions for schools, libraries, eminent persons, etc., and for Esperantists living in countries outside of North America, may be purchased by members for 50c per year, 3 for \$1. The *Review* reserves the right to refuse gift subscriptions for persons who should pay the higher rate.

THE ESPERANTO LEAGUE FOR NORTH AMERICA, INC., is a non-profit organization to encourage the use of the International Language, Esperanto. *Secretary*: Conrad Fisher, 808 Stewart St., Meadville, Pa. *Treasurer*: Adrian Hughes, 476 So. Bailey Ave., Hillsboro, Oregon.

Membership Dues: Regular Members, \$3.; Supporting Member, \$5.; Patron, \$10; Life Member, \$50; Man and wife, each having privileges of Regular Member, but receiving only one copy of publications, etc., \$4.00.

Make all checks and money orders payable to "Esperanto League for North America, Inc."

Guest Editorial...

from a Letter by

Dr. Ralph A. Lewin

to KPFK,
Los Angeles, Calif.

University of California,
Scripps Institute of Oceanography,
La Jolla, California.
Aug. 13, 1960.

"I was most interested to hear the talk by Mark Starr on Esperanto last Monday. As a scientist I am plagued by language barriers. At the present moment I am editing a book, many of the contributors to which are Japanese or German; and I spend literally several days on each 10-20 page article trying to convert what the authors consider to be echt-English (ed.—genuine English) into a language understandable to Englishmen and Americans. At the present moment it is certainly true that I spend more time fussing (unnecessarily) with languages than I do in science itself.

"Starr was wrong on one point, however. The system of simultaneous translation is not a solution even when one can afford the services of expert translators and all the necessary electronic equipment. At an international conference held last year in the United Nations H. Q. in New York, we spent two weeks with all these wonderful facilities at our disposal, and were vastly disappointed thereby. Unless the translators (12,000 dollars a year notwithstanding) had complete texts before them, or unless we spoke at less than half normal lecturing speed, they failed miserably—though they had been studying the subject for weeks beforehand. An international conference on platitudes might work with such a system; on any other subject it is dreadfully handicapped. (Of course, any informal discussion was precluded; I am only speaking of formal lectures.)

Why not schedule a course in Esperanto? The clientele to which you cater should lap it up."

Yours faithfully,
(signed) DR. RALPH A. LEWIN,
Associate Professor.

Esperanto's Success

Atanasov in Nuntepa Bulgario, April, 1960

Many years ago Edmond Privat said in one of his speeches: "We should never consider Esperanto as a thing proposed. Stop using such expressions as: *If Esperanto succeeds*, or: *when Esperanto has been established*. Esperanto has already succeeded, because it lives; it is already established because it is in use."

For the public, standing outside the Esperanto movement, the problem of an international language is indeed still unsolved; something they are still waiting for. Those unacquainted with the reality created by Esperanto, can still imagine that the problem will be solved only after official sanction of the international language by the government authorities of the world, after its introduction into all schools and in the services of governmental institutions. *But for us, the Esperantists*, the problem has already been solved. We accept Esperanto as a definite fact, that has come about through historic necessity and along an historic route—the one marked by a great number of projects for an international language throughout recent centuries, a symptomatic indication of the growing urgency of the need, an expression of persistent striving to create a common means of mutual understanding.

Esperanto is a fact already established in modern life.

Outstanding great personalities of science and human thought in past centuries, such as Descartes, Comensky, Leibnitz, and others, approached the problem of a common international language; realized its necessity for normal development of science and culture in general; clearly understood that someone would have to create a

new logical language for this need; and believed in the possibility of realizing such a created language. But for them it remained a dream to be realized in the future.

Now their dream is already a reality. If they could be witnesses to the present factual life of Esperanto; if they could look in on a Universal Esperanto Congress, they would joyfully testify that their dream has come true.

Of all attempts at an international language only Esperanto has succeeded; it alone in fact lives as a language; it has created a movement, a people that uses it.

Those few new projects (the majority of them only modifications of it) failed to create a great group of adepts, a reality of practical use; they remained lifeless projects. Part of them aimed at attaining a higher state of perfection, mistakenly starting out for mathematical exactness, others aimed to impress educated scientists or poliglots, sacrificing simple grammatical structure and a system of word building to external immediate comprehensibility.

Why has Esperanto, alone, succeeded?

Because of its lingual qualities and because of the prudence of its adepts.

Those who observe Esperanto from the outside, superficially, without penetrating into its essence, can not fully understand its true structure and the internal springs of its power of expression, flexibility, practical usability.

Esperanto is a logical language. However, its logic is not a mathematical one, but a linguistic one, conforming to practical logic of human thought. Its words do not represent rigid-sense with strictly limited notions, but they can also be used meta-

phorically; they can broaden their meaning, have nuances depending on the context. They can also have their synonyms. This is natural to the language feelings of a normal person. In this way language is able to be alive; expressive. Reading an Esperanto text is not a deciphering of conditional, lifeless, soulless marks. In an Esperanto text, in an Esperanto phrase, living thought pulsates, imagery throbs, feeling beats.

An important trait of Esperanto is its ability to develop parallel with life. Zamenhof did not make the mistake of Schleyer, the author of Volapük, putting a frame around the language and declaring that the language would contain only what was already provided for it. He ingeniously understood the essence of lingual development; already at the very beginning of Esperanto's birth and several times afterward he emphasized the thought of its further natural development; the necessity of life pushed the unfolding and enrichment of the language, wide use established and varied its phraseology. Such a viewpoint was inspired in Zamenhof not only from theory, but from his healthy language sense, that gave Esperanto its own physiognomy.

The development of Esperanto naturally expressed itself mainly in the enrichment of its vocabulary. Good Esperanto stylists followed the way of utilizing the internal creative forces of the language and allowed new roots to come in only in cases of real need. It is true that some writers allowed themselves to use some not very necessary and not well chosen new roots, mostly using the excuse of "poetic license," and this often shocks the language feeling of the Esperanto public. But that's no danger, no fatal disease; it is curable. The Esperantists,

guided by their healthy feeling, will accept and assimilate only the needed and useful innovations. The remaining roots will stay where they have been written, and will not yield further growth.

The Esperantists have proved their prudence. They do not consider the international language a project, a linguistic testing-ground. For them Esperanto is a living fact. This position guarantees the stability and continuity of the international language, without abrupt changes. It saved Esperanto from the dangerous crisis caused by Ido in 1908.

Esperanto survived two world wars that paralyzed and disorganized the cultural life of humanity, and it continued its victorious way since then, ever healthier, ever stronger. This is due to the prudence, the sane attitude of the Esperantists: not in perpetual theoretical discussions, but good possession and application of the language and participation in international life by means of it. Incorporation of this attitude toward the International Language was given in 1908 by the unforgettable Hector Hodler in the creation of the Universal Esperanto Association, which is really the ground of the present Esperanto movement.

An essential phase of the international language problem is: Whom should the international language serve? Merely the elite of the world of science, or the vast level of *all* humans? In the historical way international communication and international life have developed toward an ever greater democratization and these have for a long time already reached the level of less educated humans. The working class has long striven for an international language and felt the need of one. The international language should consider that

need ; it should be available to those broad levels of human beings. These masses, needing a language as simple and logical as possible, can not learn and apply the too exacting scientific projects in any way. They do not approach the international language in order to occupy their time with theoretical discussions, but to put it to use.

The consistency of the Esperanto people confirms that democratic position of Esperanto as an international language, and the road of that people is only one: the language must be used and its unity guarded in consideration of its goal.

These people — the Esperantists — have saved the International Language from the threat of world cataclysms. It attests by its very existence the success of the International Language. It is a guarantee of the further wider penetration of the language into all branches of modern life.

Translated from Esperanto by Conrad Fisher.

The ELNA secretary received from the I. D. Sign Company, P. O. Box 649, Paradise, Calif., a sign with his name on it to be used at the Washington congress on the desk or table at which he would be seated. But the gift was not put into use there because he was not able to attend.

The Company makes and sells attractive "Sign-o-Grams," as they are called, in color. Why not drop them a card today and inquire about them? Your club can have them made with the legend "Esperanto, the International Language," club name, etc.

The Int. Fair in Poznan arranged an Esperanto Information Booth this year and has begun to use Esperanto where necessary. Send congratulations to Miedzynarodowe Targi Poznanskie, ulica Glogowska 14, POZNAN, Poland.

ELNA MEMBER PUBLISHES

Minority of One

THE MINORITY OF ONE, a controversial monthly journal of opinion, "dedicated to the elimination of all thought restrictions except for the truth," with "no commercial advertising accepted," has been published ever since December 1959 by M. S. Arnoni, a member of The Esperanto League for North America.

THE MINORITY OF ONE is pledged to "tear away at the invisible chains of the mind" and to "exercise the right of saying that two plus two make four, paying no heed to political taboos." And indeed, in the relatively short period of its existence, the publication, devoting its columns to a wide range of political, economic, social and psychological topics, has gained much public attention ranging from most enthusiastic support to outright denunciations in the U. S. Congress. Its articles have been read into the *Congressional Record* amidst most favorable comments by Rep. Thomas J. Lane (D., Mass.) but also amidst extreme denunciations by Rep. Carroll Reece (R., Tenn.). The publication is quickly establishing a record for being quoted by other magazines.

Its enthusiasts include an array of thoughtful individuals ranging from TV celebrities like Steve Allen to prominent authors and college professors. While most of its articles are written by M. S. Arnoni, there were also contributions by such men as Justice William O. Douglas of the Supreme Court and Rep. Byron L. Johnson (D., Colo.).

The editor being a fervent believer in Esperanto, we may expect the magazine to use its columns to promote its idea.

Whether one will agree or disagree with *THE MINORITY OF ONE*, he is bound not to find it dull or boring. In the words of one reader's letter: "You make me think about things I never thought to think about."

THE MINORITY OF ONE is published in Richmond 30, Va. (P. O. Box 6594, annual subscription—\$5.-)

Esperanto...Around the World

BRAZIL. The Bank Employees' Union and its organ "Bancario" have instituted an international inquiry into the problem of collective labor agreements. The inquiry is being carried out by means of Esperanto with the help of Esperanto organizations.

BULGARIA. The Central Trade Union Council has issued a circular to all its member unions, recommending organization of Esperanto courses for trade unionists.

AUSTRALIA. The Quaker School at Hobart has introduced Esperanto into its curriculum to help the children toward international understanding.

FRANCE. "L' Archipel," organ of the French Association of Polio Victims, has started an Esperanto postal course to enable invalids to widen their lives by international correspondence.

CZECHOSLOVAKIA. The Czechoslovakian League of Invalids publishes a bi-monthly Esperanto magazine "Aŭroro" (Dawn) in Braille.

USSR. The Russian magazine "Voprosi Geographi" (Problems of Geography) has introduced Esperanto summaries of its contents.

INDIA. The Public Library of Delhi, erected by UNESCO, has founded an Esperanto section.

JUGOSLAVIA. Under the auspices of the Yugoslav UNESCO Commission, an international school was held in July on the shore of the mountain lake of Bohing. The leading subject was: Practical Application of Esperanto in Schools.

USSR. The Tashkent (Uzbekistan) Tramwaymen's Union has an Esperanto group.

JUGOSLAVIA. The Beograd branch of the Mining, Metal and Chemical Trades' Union has formed an Esperanto Club.

Austrian Railways were the first to issue Esperanto guide books (1910).

ESTONIA. The Tallinn Medical College has an Esperanto course for its students.

FINLAND. Esperanto is taught in the Workers' and Civic Institutes of Helsinki, Turku, Tampere, Mikkeli, Rauma, Kuopio, Lahti, Vaakay, Kokemaki and Lauritsala-Lappeenranta.

ITALY. The Municipal Library of Bologna has established an Esperanto section. The Ministry for Public Education has granted 300,000 lira for this purpose.

JAPAN. "Medicina Revuo" has reappeared. It is edited by Professor Masao Suzuki of Tiba University.

POLAND. A committee has been formed to initiate an International Esperanto Association for Electrotechnics.

LEBANON. The international conference on seed pathology, last February, at the University of Beirut, used Esperanto as a bridge-language for the multilingual audience.

SPAIN. More than 40,000 persons saw the "Tutmonda Gazetara Ekspozicio" (worldwide magazine exhibit) of the Esperanto club "Oviedo" last year.

Esperanto...in North America

At the Fiesta

★

BURLINGAME, Calif.—Leil L. Young, former San Mateo School Superintendent, received a Fulbright grant to teach for a year in Konya, Turkey. Mr. Young, in an interview with the *Advance-Star*, expressed the hope that he would help strengthen cultural exchanges among school-age youngsters by getting students at his new post to correspond with Lawrence School students interested in Esperanto.

The Peninsula Esperanto Club used a couple of interesting innovations at its booth at the San Mateo Fiesta. Ear phones were available for visitors to listen to Esperanto recordings. At the display of textbooks, brief lessons in Esperanto were given to those who desired them.

New Esperanto Club

The Esperanto Club of the Lehigh Valley has been organized with the following officers: President, Donald Munro, Quakertown; Vicepresident, Mrs. Rene Oehler, Frenchtown, N. J.; Rec. Sec., Mrs. Robert Fredericks, Easton; Corresponding Secretary, Rene Oehler; Treasurer, Robert Brewer, Bethlehem; Directors (all in Allentown): Vera Livengood, Floyd A. Clarke, Glenn R. Moyer.

McMaster University in Hamilton, Ontario, has scheduled an evening course in Esperanto to start October 11.

—○—
“Voice of Women,” a women’s movement for antiwar activity on a nonpartisan basis, has been founded in Toronto. The movement hopes to become international. To make its work more effective, it has urged its members to learn and use the international language, Esperanto.

Address: Voĉo de Virinoj, P.O. Box 88, Port Credit, Ontario, Canada.

—○—
The *Ottawa Citizen*, August 10, found Mrs. Maurita V. Dorn of Chula Vista, Cal., “one of the most active and alert visitors the Capital City has seen for some time.”

ELNA members who know Mrs. Dorn (73 years old, the paper says) will agree that she “is as inquisitive and vivacious as anyone half her age.” Even one who has not met her would realize from the *Citizen* photo of a laughing Mrs. Dorn how she would readily inspire a blase reporter to tell his readers all about Esperanto in an article about her.

SAN FRANCISCO, Cal. — The Esperanto Society of San Francisco opened two new 16-week courses, one for beginners and the other for advanced students, Sept. 12 at the Civic Center Public Library.

NEW CASTLE, Pa. — Over 30 persons attended the second regional meeting in Cascade Park.

It was decided to establish a Tristate Esperanto Committee and to hold regional meetings in a different locality each year. The 1961 meeting will be in or near Pittsburgh, the 1962 meeting in Meadville or Warren, Ohio. The various groups will carry on publicity and promotional work jointly. *La Esperanto-Amikoj*, bulletin of the Pittsburgh group, will be converted into a regional bulletin for the entire tri-state area.

All interested persons are requested to contact Frans J. Jahger, 2736 Locust Dr., Bridgeville, Pa.

HILLSBOROUGH, Cal. — The Peninsula Club asks us to add the names of Mrs. Frank Basye and Wm. Schulze to those who recently received diplomas.

TACOMA, Wash. — Dr. and Mrs. Culbert are teaching Esperanto to 5 children and 6 parents.

SEATTLE, Wash. — The Seattle club will offer two or more new Esperanto classes in October.

SPRINGFIELD, Mass. — The Springfield Evening Adult School has offered a course in Esperanto for its fall term.

NEW YORK, N. Y. — Frances Leshner, 4 West 28th st., is teaching Esperanto at her home, using Linguaphone and other records.

LOS ANGELES, Calif. — There has been much publicity for Esperanto in this area recently: Ben Hunter, Marion Smith and Ted Stewart on KFI, Barnard in Ben Alexander's "About Faces" on TV7, Mario Pei of Columbia on "Information Please," Scherer on Art Linkletter's "People Are Funny"; newspaper articles about Mrs. Corrine Roomes and Esperanto and about Mrs. Mara Edwards and Esperanto; letters by Chomette in the *Times*.

The dramatic group of the Santa Monica Esperanto Club has prepared a 50-minute comedy "Kristnasko en la Poŝtoŝicejo" for presentation at the November meeting in Santa Monica and the Zamenhof banquet in Los Angeles. This new Esperanto play was written by Myrnia Pollock.

Reports from Los Angeles indicate that the Esperantists had itchy feet this summer. Mr. and Mrs. Charles Peterson went to the ELNA Congress in Washington, D. C. Mr. and Mrs. Haldan Agnar spent some time in Sweden. The Brink family are in Hongkong, and the Lebensohns in Paris. Among the visitors were Professor and Mrs. Azorin of Caracas, Venezuela.

September *Ladies' Home Journal*, in an article on Popenoe, famous Los Angeles marriage counselor and TV favorite, mentions that he speaks Esperanto.

The NEA teachers' magazine for September carried a letter to the editor in Esperanto by Mark Starr.

Dirk Still Busy

The *Hongkong Tiger Standard*, Sept. 11, reported a speech by Dirk Brink on Esperanto and his intention to organize a club to promote Esperanto in the Colony.

UNESCO's poll of scientists of 21 countries showed that:

Although 60% of scientific works are in English, only 30% of the scientists can read that language! 10% is German, 10% in Russian and another 10% in French. 20% of the scientists can read German, 13% can read Russian, 13% can read French.

The Community School of Esperanto in Sao Paulo, Brazil was officially established by the city government on July 7, 1958. Its chief function is to develop teachers for Esperanto courses. In the first year, 15 classes were taught. In April of this year, the school reported its beginners' enrollment as 46 men and 61 women, from 13 to 61 years old, of whom 36 were students, 24 teachers, 11 public officials.

Esperanto is being taught as part of the official curriculum (but as an elective) at the normal school at the Franciscan college "Bom Pastor" in Brazil.

Kooperativismo, Brazilian coop Esperanto publication, devoted one page in May, 1960, to "La Afero Chessman."

The Education Ministry of Santa Fe province in Argentina ordered that a lecture on Esperanto be given on September 15 in all of the approximately 1200 schools of the province.

Mr. Song Bong-ug, Finance Minister of the Korean Democratic People's Republic, is the president of the Korean Esperanto Association (North Korea).

**KVAKERA ESPERANTISTA
SOCIETO**

Informojn pri KES kaj kvakerismo
ĉe **Donald Broadribb, Collins, N.Y.**

The city of Vallon-Pont d'Arc, Ardeche, in southern France, has the name of Dr. Zamenhof for its international camp to be inaugurated in July, 1961. The camp is located in a beautiful vacation spot. Information about the facilities for bathing, fishing, boating through canyons, world famous grottos, etc., available from: P. Jayer, Chemin de Baza, Aubenas, Ardeche, France.

The high school in Burglengenfeld, Bavaria, Germany, teaches Esperanto. This is the first high school in Bavaria to teach Esperanto.

The 44th Universal Congress of Esperanto in Warsaw evidently made a great impression on local residents. 350 persons enrolled in September classes.

A new Chinese-Esperanto dictionary was published on the date of the Zamenhof Centennial. It contains all the words found in Plena Vortaro and its supplement, plus a list of abbreviations and a list of Esperantised proper names.

Radio Pyengyang, in North Korea, started using Esperanto in broadcasts this year.

The new reprint of the Life of Zamenhof, illustrated in color, from the Daily Sketch Modern Boys' Annual (England), is available from ELNA's secretary; 15¢. Include a 3 cent stamp for mailing.

Atentu Alilandaj Gesamideanoj

Ciloka Vespera Lernejo por Plenkreskuloj ofertas Esperanton kiel plenrajtan lernobjekton kun salajrita instruisto. Salutkartoj amase senditaj el ĉiuj mondpartoj multe helpas al nia sukceso. Ĉiu sendinto ricevos bildkartan respondon.

Adreso: Esperanto Class, Adult Evening School, 951 North Hanley Road, University City, St. Louis 30, Mo., Usono.

Save Your Stamps!

UEA's "APO" is a campaign to introduce and publicize Esperanto in those countries where it has been little known before. The Esperantist who is leading this campaign is Tibor Sekelj. He has established Esperanto societies in India and has had interviews with important government men in that country and Nepal, where his visits aroused interest and sympathy toward our language.

A special fund for supporting his travels has been built up by obtaining and selling postage stamps! You, too, can help by sending stamps from your mail to the secretary of ELNA, or directly to the man in charge of stamp collecting: S-ro Peter Zacho, Randbølvej 4, Copenhagen F., Denmark. Cut the envelope so a small margin of the envelope is left. **DO NOT** try to remove the stamps unless you first soak them in water to loosen them. **DAMAGED STAMPS ARE WORTHLESS!** Unused stamps are welcomed, too. The stamps are sold and the cash put into the APO fund.

Esperanto is being widely used as an intermediary for translation of the literatures of eastern European countries into Chinese, and Chinese literature into their languages.

The *Review* was among the material used in an Esperanto display in Bombay this year. The display is reported as a great success.

Mantova, Italy, has a new Esperanto St.

For the Zamenhof Centennial, Bulgaria issued its third postage stamp on Zamenhof or Esperanto, Brazil its seventh.

Karlsruhe, Germany, now has a Zamenhof Street.

SEPTEMBER-OCTOBER, 1960

**Almost
too late!**

Add to "Local Addresses"

Mary Ellen Williams, 414 N. Pleasant St., Amherst, Mass.

Robert Alan Williams, 249 Main St., Northampton, Mass.

The Young People's Esperanto Club in Springfield, Mass., meets every Friday evening at 323 Nottingham St.

On September 15 at the Franklin County Fair, David Garson broadcast a four minute talk about Esperanto in the form of an interview over Station WKAC by mobile radio unit from Brattleboro.

Greenfield, Mass., started another new Esperanto class Oct. 13.

Dick Riley of Amherst Esperanto Club has moved to Detroit, where he plans to organize a new Esperanto Club.

1930 persons from 42 countries on five continents attended the Universal Congress of Esperanto this year. **BUT**—no translators need apply—they used only one language, Esperanto.

The Cultural Esperanto Cooperative in Brazil has published over 50,000 Esperanto books in recent years.

There is a new Esperanto club in Fresno, California. Call David Metzler, BA 7-3061.

At a Non-Esperantist Conference

"I talked to him in English, but he did not understand me."

"That is quite possible. He is an Englishman."

Translated from Informilo de IEMW

NORTH AMERICAN ESPERANTO REVIEW

9

Nia Literaturo

Literatura Redaktoro: D. B. Richardson, RFD, Box 81A, Eastsound, Washington.

Denove kaj denove nia estimata eldonejo en la Kanariaj Insuloj, Stafeto, regajnas niajn laŭdojn kaj aplaŭdojn pro siaj bonaj, ĉiam altrangaj aldonoj al nia Esperanta literaturo. Ĉi tiun fojon temas ne pri unu sola, sed pri tuta *trio* da novaj libroj, ĉiu el ili varme rekomendata al ĉiu, kiu ŝatas legi bonajn Esperantajn librojn. Du el ili apartenas al tiel nomata "popular-sciencia serio" de Stafeto kaj estas ne nur originalaj en Esperanto, sed eĉ prezentas materialon novan kaj indan je presiĝo en kiu ajn lingvo. La tria volumo, el la serio "belliteratura," donas al ni oportunun konatiĝi kun du famaj dramoj el la malnovgreka dram-literaturo, kaj ankaŭ ĝi prezentas abundan novan materialon.

Nepalo Malfermas la Pordon, de Tibor Sekelj, vere malfermas al ni la pordojn de tre fora, mistera, dum jarcentoj ne konatata lando. Sekelj, vivinte tie inter la popolo, priskribas por ni kun vivaj kaj intereso-kaptaj detaloj la enloĝantojn, iliajn landon kaj vivmanieron, historion, kulturon. La volumon ornamas multegaj fotografaĵoj, el kiuj pluraj estas en belaj koloroj. La lingvo estas flua kaj glata, kvankam la aŭtoro trovis necese enkonduki sufiĉe multajn specialajn vortojn, kiuj tamen estas klarigitaj en glosaro en la malantaŭo. Ce-

tere, temas plejparte pri nepalaj kaj rilataj propraj nomoj, kiujn oni simple Esperantigis ortografie.

Ion pli maldika ol la kutimaj Stafeto-libroj, sed ne malpli interesa, estas *La Bela Subtera Mondo* de Leander Tell. Tell estas "speleologo" kaj mi ŝparos al vi traserĉon tra "Plena Vortaro" (cetere la vorto ne troviĝas en P. V.!) klarigante, ke temas pri grotoj—la misteraj kavernoj etendiĝantaj profunde sub la surfacon de nia tero.

Tell unue klarigas al ni la bazajn faktojn pri sia ŝako, poste kondukas nin en imago tra la famaj grotoj de la mondo, jen ravante nin per priskriboj de subteraj beloj, jen dirante al ni harhirtigajn rakontojn pri la danĝeroj, kiuj kaŝas sin tie sube.

Ĉiu "brakseĝa aventuristo" ĝuos, sen ia dubo, ĉi tiun libron. Kaj la lingvo, kvankam abundas sciencaj-teknikaj vortoj, vere estas facila kaj malkomplika. La fakvortoj ĝenerale komprenebliĝas pro videbla par-enceco kun la angla, aŭ per kunteksto.

Kaj por la ĝisosta beletristo, Stafeto produktis verkon de alia fakulo-Esperantisto: "Reĝo Edipo" kaj "Antigona," du dramoj de Sofoklo, tradukitaj en Esperanton de D. B. Gregor. Gregor, instruisto pri klasikaj lingvoj, ne nur Esperantigis tiujn du Sofoklajn verkojn, (kaj en maniero, kiu igas ilin kompreneblaj kaj eĉ ĝueblaj por ĉiu leganto) sed li aldonas abundajn notojn kaj klarigojn el sia vasta esplora kaj studa spertaro, kun duobla celo: unue informi la okazan leganton; kaj due por ke la libro estu "kontribuajo al la faka literaturo de specialistoj," t.e., specialistoj pri klasika greka lingvo kaj dramo.

Ĉar mi sufiĉe bone kvalifikiĝas kiel "okaza leganto" mi aplombas aserti, ke S-ano Gregor sukcesis pri punkto n-ro unu; pri la dua mi povas nur supozi, ke li same sukcesis.

La Sofoklaj dramoj apenaŭ povas rekomendiĝi al lernantoj, sed ili ne estas tiel malfacilaj, kiel oni eble supozus. Maturaj literaturamantoj certe elprenos multan ĝuon el ĉi tiu libro.

Ankaŭ "Epoko" (The Esperanto Publishing Co., Anglujo) regalis nin lastatempe per nova originalo libro, kiu estas vera frandaĵo. Kenneth G. Linton, Esperantisto de Melbourne, Aŭstralio, pasigis parton de la Dua Monda Milito sur Novgvineo, kie li interesiĝis pri la tieaj indiĝenoj. Li lernis paroli "pisine" (pidgin), tiel akirante multajn bonajn amikojn inter la novgvineanoj, kiuj akceptis lin kiel tre malmultajn blankulojn en sian mezon. La libro rakontas en simpla stilo kaj tre bona Esperanto liajn spertojn.

Sub la Jugo, tradukita ĉefverko el la bulgara, pruvas ke—kvankam "komitato ne povas verki poemon"—komitato ja sukcesis traduki almenaŭ ĉi tiun romanon. La longa (461 paĝoj), tolbindita volumo eldoniĝis de Bulgara Esperantista Asocio pere de 9 tradukantoj sub gvido de du tradukanto-redaktantoj.

Verkita de Ivan Vazov, la libro priskribas la lukton de la bulgara popolo kontraŭ la turkoj en la jaroj 1877-8. Ĉi tiu traduko ŝajnas iom malglata tie kaj tie, kvankam ĝenerale ĝi estas tre viva. Iom ĝenas preseraroj, kaj enestas iuj gramatikaj malĝustaĵoj, sed cetero ĝi legiĝas facile kaj atentotene.

(La libroj recenzitaj en ĉi tiu rubriko estas mendeblaj ĉe: Esperanto League Book Service, Middleton, Wis.)

The World Islamic Esperanto Assn., with office in Djakarta, plans an Islamic Information Service and an Esperanto translation of the Koran.

LIFE OF ZAMENHOF

— Edmond Privat —

New Edition by the Esperanto Press
of Oakville, Ont., Canada

In the U.S.A.

from the Esperanto Library,
Middleton, Wis.

*Buy a copy and circulate it
among your friends during
the coming year.*

Price: 75 cents

A R C A D I A P R I N T I N G C O .

Distinctive Printing

Phone EAsT 3-8585

2701 Eastlake Ave.

SEATTLE

Esperanto was the official translation language at the Third Universal Congress of Popular Universities, at Strasburg, September, 1960.

SOUTH AFRICA. The Witwatersrand Technical College (Transvaal) has an Esperanto class.

BRAZIL. The Mackenzie College of Sao Paulo and the Catholic Women's Teachers' College of Chapeco have Esperanto classes.

LEBANON. The Lebanese Esperanto Assn. has been founded in Beirut.

ZANZIBAR. The first Esperanto club was founded at the King George VI School. The club has Arab, Negro and Indian students.

PAKISTAN. In Karachi, the first Esperanto group has been founded at the Pakistani Institute of Technology.

Gevaert (film and camera manufacturers) has produced a new Esperanto film "Germes of Light."

CHINA. At the invitation of the Chinese Alphabet Reform Committee, a delegation of Japanese linguists has gone to China to consult about introduction of the Latin alphabet. The delegation is headed by Dr. Z. Toki, Counsellor in Chief of the National Language Research Committee and director of the Japanese Esperanto Institute.

FINLAND. The Finnish national epic "Kalevala" has been translated into Esperanto. The translation of the full text (50 cantos, about 25,000 verses) will be published this year.

Honor Roll

Warren H. Gould, Supporting Member.

The *Review* is among items of an Esperanto display in Dubulti, USSR.

FRANCE. The town of Montreuil-Belfroy, near Angers, established a new Esperanto Avenue August 21.

No Class Handy?

LEARN ESPERANTO BY MAIL

by the new correspondence course
of

U. S. Section,

International League

of Esperantist Instructors

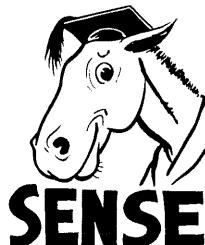
Write to: U. S. I. L. E. I.,
3622 N. Market, St. Louis 13, Mo.

For those who wish to hear Esperanto spoken, it is possible to obtain, on loan or for cash, either phonograph records or tape recordings from the Secretary of the Esperanto League:

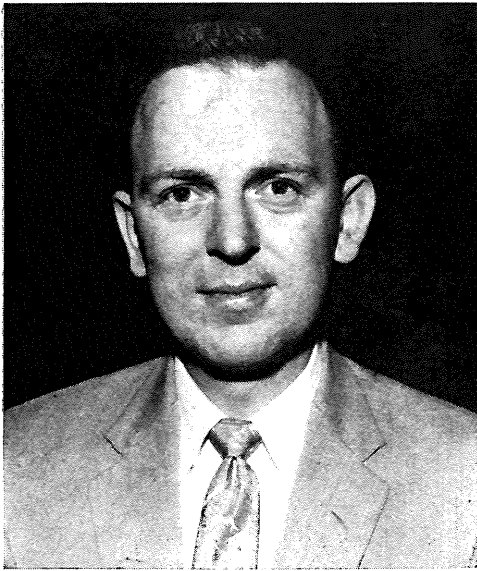
Mr. Conrad Fisher
808 Stewart Street
Meadville, Pa.

Introduction to
ESPERANTO
THE UNIVERSAL LANGUAGE
The Third Edition . . . REVISED . . . Price \$2.00
Sent on Five Days FREE Examination!
BOX 792 • PLACERVILLE, CALIF.

JUST PLAIN

Teach Esperanto in the Schools!

David B. Richardson, Prezidanto de ELNA

S-ano Richardson havas 34 jarojn. Li estis 12-jara kiam li lernis Esperanton sen instruisto, kiam D-ro Badgley donis al li ŝlosilon kaj instigon. Studis ĉe Universitato de Washington; ĉefstudo, alilandaj lingvoj. Infanteriulo dum la dua mondmilito, postenis en Francujo kaj Germanujo. Fine de la milito, li kaj nia mortinta samideano Jim Sayers ĉeestis la unuan postmilitan kunsidon de germanaj gesamideanoj en Frankfurt, kaj vidis la renaskiĝon de la germana esperantista movado.

Post la milito li finis la studadon ĉe la universitato, edziĝis, nun havas 2 infanojn. Kun sia edzino li ĉeestis la Universalan Kongreson en München en 1951. Li estas teknikisto de radio kaj televido, nun ĉe KVOS-TV, Orcas Insulo, Washington. Li verkas gazetartikolojn anglalingvajn, kaj verkas novelojn kaj poemojn por Esperantaj gazetoj. Lia "Rosario" gajnis la unuan premion en la Belarta Konkurso, en 1952, por originalo prozo.

Estrarano de ELNA 1952-3, redaktoro de la *Revuo* 1953-5, Estrarano 1956-60. Elektiĝis Prezidanto de ELNA, 1960.

The Answer
To the Problem of
a SHRINKING WORLD

☆ ☆ ☆ a real MUST for every
Esperantist and every Esperanto
Club—a full supply of the
new pamphlet:

The
World
Is Getting
Smaller
and
Smaller

for distribution to your friends . . .
enclose them in your letters . . .
pass them out at classes . . .

a conversation-piece
about conversation

Has space for address of local group,
book dealer or individual distributor.

50 for 15 cents
postpaid

ESPERANTO - HILLSBORO,
OREGON

Kapitano Poŝtnikov pri lia kruela kondamno

SIN TROVAS KELKAJ ESPERANTISTOJ pri kiuj oni povas rakonti interesajn epizodojn flanke de aferoj kiuj koncernas Esperanton. Aliparte multaj esperantistoj fariĝas interesuloj nur pro tio ke Esperanto atingis altgradan antaŭeniradon rezulte de iliaj penadoj. Malofte, tamen, staras antaŭ ni persono kiu interesigas samtempe tutajn esperantistaron kaj nacianaron. Tia individuo kredigas je ekzisto de io bona. Ĉi foje mi donos detalojn pri Kapitano Poŝtnikov, kies farojn por kaj pro Esperanto kaj kies rilatojn kun liaj samlandanoj oni ege riproĉis. Ke kredeble li ne meritis la kruelan sorton kiun li trafis estas tiom pli kuriozuskas.

Lia vivo markis triumfon gradon post grado ĝis la tago kiam subite militista kondamno detranĉis bonan karieron. En Ruslando la oficiro akiris ŝatindan reputacion en la kampo de armeaj aferoj, inter la rangoj de esperantistoj, kaj en kvartaloj kie aferistoj kunlaboris. Ekscianta pri liaj altnivelaj plenumoj por Esperanto, la leganto miros ke li kapablis varbi pli ol 100.000 membrojn por la tutrusa Esperanto-asocio kiun li kreis. Analizante la modon laŭ kiu la kapitano prosperis tion fari, esperantistaj kritikantoj, kiuj estis konkurantoj, proklamis senhezite ke li estas duflankulo, montranta unu personon antaŭ la esperantista mondo kaj duan personon antaŭ siaj samlandanoj! Antaŭ 1910 li estis la plej sukcesa organizanto de Esperantaj societoj en la vasta imperio de la slavoj. La caro lin sendis kiel delegiton al la Sesa Mondkongreso de Esperanto, kiu kunvenis en Vaŝingtono en Aŭgusto, 1910.

Tie mi renkontis lin. Li bone impresis preskaŭ ĉiujn kiujn li kontaktis. Oni lin vidis vestita kiel oficiro, ankaŭ kiel civilulo. Vere li radiis ĉarman, elegantan ĝentilecon. Li estis alta, vigla, afabla. Kiam li ridetis mi rimarkis bonspritan plaĉeman

viron kiu penis akordigi siajn sentojn agrable al apudestuloj. Lia sincereco aspektis nesuperflue. Eĉ en Usono li daŭris varbi kunulojn — ĉifoje por la nove naskita Universala Ligo. Min li altiris al ĉi tiu rondo.

Kapitano Aleksandro Poŝtnikov estis hereda nobelulo, aristokratulo, kavaliro de multaj ordenoj. Okaze li fariĝis persistema, rigida, regema, sed ĉiam li estis saĝulo kies prudento kondukis al traktableco. Tia homo ne estigas maltoleron. Malgraŭ sia posedo de bonaj trajtoj, malgraŭ sindonema, energia bonvola rigardo kaj pacienca karaktero, Kapitano Poŝtnikov finis siajn tagojn en 1911 inter esperantistoj kaj samlandanoj sub la nigraj ombroj de perfidulo kaj krimulo. La finbato kiun li spertis prezentas elpeliton kiu malaperis — kiun oni neniam plu vidis ie.

Lia frato estis nia konata, fidela gravulo — mia ofta kunlaboranto — Kapitano Post (naskita Poŝtnikov). Li ne povis kontribui iajn informojn rilate al la malapero de sia frato Aleksandro. La du fratoj servis honorinde kiel oficiroj dum la Rusa-Japana milito. Tiam Kapitano Post hejmlande estis kolonelo kiu konstruis la fortikaĵojn en Vladivostok, Siberujo. Al li ŝuldas la japanoj la enkondukon de Esperanto en Japanujon. S-ro De Beaufront diris ke li estis la unua flue parolanta esperantisto kiun li renkontis el eksterlando. Aleksandro estis kapitano kiu partoprenis en 28 bataloj. Mi kvazaŭ vidas lin en gvardia uniformo ornamita per brilaj insignoj de stabano, kun koloraj rubandoj kaj kruc-

medaloj. Tiel li oficiale aperis en Vaŝingtono.

Lia misio koncernis ne nur Esperanton, sed la disvastigon de la “Universala Ligo”, kiun li fondis. Ĉi tiu organizo celis establi firman unuigon de ĉiuj nacioj, kiu povus certigi internan pacon kaj amikecon inter ili. En la ministrejo pri komerco kaj industrio oni enregistris la Ligon. Poŝtnikov aranĝis kunvenon en la kongresejo kaj 60 kongresanoj ĉeestis. Li klarigis ke la Ligo tute ne estis revolucia afero — ke ĝi havis nenian rilaton al Esperanto kvankam por korespondado la lingvo utilis al la ligoj. Laŭ lia peto mi tradukis el Esperanto la protokolojn, kiujn oni adoptis.

Temante pri la Ligo la kapitano diris ke por antaŭenigi la asocion li enkondukis du konkursojn por la membraro. Li oferis al tiuj kies verkojn oni juĝis plej bonaj altvalorajn premiojn. Du demandoj prezentigis al la konkursantoj, unu por ĉiu konkurso: “Kial bezonas la regnoj la Univerligon?” kaj “Kiamaniere oni povas eterne ĉesi militon?”.

La rado de bonŝanco ĉiam turniĝas. Unu tagon en Junio, 1911, ĝi turniĝis al pozicio kiu trovis Kapitanon Poŝtnikov en St. Petersburgo en stato de zorgego. La helmojn de la plej eminentaj esperantistoj la policanoj traserĉis, inkluzive lian. Ĉi tio ŝokis la tutan membraron de la tiea societo. Nun la nova bildo montras Poŝtnikov staranta antaŭ militistaro, kiu akuzis lin terurige. La aserto estis ke li perfidis sian patrujon vendinte por pago militsekretojn. Jen similaĵo al la fama Drejfus kazo! Oni bazis la akuzon sur dokumentoj kiujn oni neniam publikigis pro tiel dirite nacisekuraj celoj. Poŝtnikov neis la kulpigon forte kaj insiste. La militjuĝantaro tamen kondamnis lin al servado dum ok jaroj en malliberejo kontraŭ peniga laborado. La decido certigis ke li kulpiĝis je krimego de nacia perfido. Oni senigis lin de rango,

de klasprivilegioj, de ordenoj, ktp. La puno estis efektive tutviva malapero, ĉar post la kondamno neniam lin denove vidis aŭ kontaktis, aŭ povis sin priinformigi iuj je.

Tiu antaŭa meritplena oficiro kaj aferisto fariĝis ekzilulo. Foriĝis laŭdinda militkariero, organiza lerteco, grandskala plenumfareblo, neordinaraj projektoj el lia vivo. Lia nomo fimemoriĝis. Ne nur registaraj malamikoj, sed ankaŭ esperantistoj, indulgis por lin meti en kotegon sian honoron en nigrajn ombrojn de abomenado. Neniu, eĉ ne unu kritikanto stulton sentis lin atakante kiam evidentiĝis ke li fariĝis kondamnita. Kiam influhava viro subite subiĝas senhelpe ties tuta vivsperto malfermiĝas — ties kohero krakas. La sorto tiel karakterizis sian viziton al la eksoficiro. Liaj esperantistaj kunlaborintoj ne volis kontentiĝi ĝis kiam Poŝtnikov sian alian buklon oferis al insultoj, plendoj kaj malbonaĵoj.

Ili laŭte asertis ke por la rusaj esperantistoj kaj kolegoj beno estis ke la laboroj de la kapitano ĉesis senrefare ĉar komenciĝis tuj post la kondamno subpremoj kontraŭ ili instigitaj de registaraj instancoj. Nun ili persiste memoris ĉiujn eblajn kolumniaĵojn kiuj efikos por nigrigi lian honoron jenmaniere — Kapitano Poŝtnikov senkonscie disponis financojn — li estis troprecizema okupatulo — li malrigardis ĉiujn kiuj kontraŭis liajn planojn — li rifuzis al aliaj kunlaborantoj partopreni en la gajnoj kaj avantaĝoj rezultaj de sukcesplenaj aferoj — li estis soleca, avida, malica entreprenisto — li forrabis la de aliuloj establitaĵojn bonaĵojn — estante trompulo, ke li uzis siajn oficialajn postenojn por sukcesigi privatajn interesojn — ke li posedis tian influon, kiu permesis al li fari enirojn kaj elirojn en kaj el por ili laborantaj administrejoj kaj vojoj, ktp. Entute multaj bontrafaj plendegoj sin trovis. Tio plejakrae mordis ĉiujn — ke li kapablis

malfermi la pordojn de ĉiuj institutoj por helpi al si mem. Nenio alia ol lia enterigo povis ŝatigi ilin, verŝajne.

La fakto ke Kapitano Poŝtnikov faris por Esperanto multajn elstarajn servojn estis tute forgesita; ke li fondis potenciajn esperantistajn societojn tra tuta Ruslando sub registaraj favoroj fariĝis bagatelajo — ke li iniciatis kursojn eĉ en izolaj lokoj aspektiĝis negrava afero — ke li eldonis ĵurnalojn en Esperanto kiuj instigis ĉie al lernado de la interlingvo klarigis konvinkige al ĉi tiuj ke tio ne ŝuldis pro liaj propraj rimedoj. Kial? Ĉar la klimakso de liaj penadoj, oni asertis, aperigis la *Universalan Ligon*, kiu ja deflankiĝis de pure esperantistaj sindetenaj celoj kaj agoj kaj kiu igis ke li koncentrigu ĉiujn pro kaj per Esperanto akiritajn rimedojn al tiu nova entrepreno.

Mi mem neniam elmensigis liajn bonaspektaĵojn — rezulto de persona konatiĝo. Mi pensas ke li fariĝis viktimo de intrigoj, suspektoj kaj atakoj de malica kaj insida origino; ke li vere estis moralsenta homo kiu martiriĝis. La demando tamen estas: Ĉu la kapitano provizis fatalan eksperimenton, ĉu li estis heroo? Mi prezentis la faktojn. —*William E. Baff*

A copy of the first number of a new world peace newspaper with its title in Esperanto, *La MONDCIVITANO*, has just been received by our secretary. The paper, printed in English and French, approximately 12 by 18 inches, four pages, is the newspaper of the Commonwealth of World Citizens, or its more usual Esperanto name: *La Mondcivitana Respubliko*. Subscription fee is only a dollar. The Esperanto term has been taken over into use in English as *mondcivitan*, both noun and adjective: *Mondcivitans* have *mondcivitan* views. Address is 13 Prince of Wales Terrace, London W 8, England. The Commonwealth's founder, an Esperantist, is Dr. Hugh J. Schonfield, of London.

Kie estas S-ro Smith?

Nelongatempe S-ro Smith abonis nian gazeton. Sed li nun estas perdita. Kial? Nu, mi rakontos al vi . . .

S-ro Smith loĝis ĉe 600 *Hiacinta Strato* en la urbo *Zefiro-ĉe-la-maro*. Kaj ni sendis al li regule po 3 eldonoj. Sed la kvara revenis al ni. Sure, apud la adreso, la poŝtistoj ŝtampis: "Transloĝis. Ne lasis adreson." Do tie la kompatinda revuo kuŝas—soleca, hejmsopira kaj nelegata—sur breto en nia oficejo. Kaj ni nun scivolas pri la kie-ec-o de S-ro Smith. Ĉu li flugiris suden kun la birdoj? Ĉu li subite aligis sin al la bnhomoj en *Ha-Ha-lando*? Ni ne konas.

Kara leganto, eble vi loĝas en *Varmejo-sur-la-dezerto*. Kaj Eventuale vi intencas transloĝi kun la posedaĵoj al *Altpinto-interla-montoj*. Ni konsentas, vi havas nian permeson. Sed bonvole

INFORMU NIN PRI NOVADRESO!

—*Adrian Hughes*

Dua Volumo ESPERANTOLOGIO

Internacia revuo por la lingvistiko kaj bibliografio de Esperanto.

La reapero de "Esperantologio" estas grava kultura evento por la tuta Esperantista movado. La unua kajero jam aperis. La tuta dua volumo kovros proksimume tri jarojn.

La abonprezo por la dua volumo en Usono estas \$6.00. La jam kompletigita Volumo I havebla je \$5.00.

La usona peranto estas
R. C. Marble, Box 4127,
Van Nuys, California.

*Sendu monon kaj abonojn NUN
al la peranto.*

Bonvolu Skribi

MALLONGIGOJ: Dez., deziras; kor., korespondi; pk., poŝtkarto; bk., bildkarto; pm., poŝtmarko; gaz., gazeto; il., ilustrita; interŝ., interŝanĝi; p. ĉ. t., pri ĉiuj temoj.

Encoina Medialdea, Strato Archiduque Carlos, n-16-1a, Valencia, Hispanujo. 24-jara fraŭlino, flegistino. Kun Usono.

Milko Hr. Iliev, Ruse, str. Stara Zagora No 28, Bulgario. 28-jara, teknologo en teknika gimnazio, dez. kor. kun ĉiuj landoj, bk.

Vsevolod Vasilieviĉ Kulikov, Omsk 7, Sazonova 33, USSR. Dekano de fizika-matematika fakultato, dez. kor. kun usonano.

Pekka Lehtinen, Mikkulankatu 1 as 5, Lahti, Finnlando. 23-jara fraŭlo, dez. kor. kun amerikano, prefere pri naturscienco; intereso pri ornitologio, fotografado, vegetarismo kaj iomete entomologio.

S-ro Georgi Kostov, str. Vasil Zarkov 19, Vraca, Bulgario. Du 19-jaraj bulgaroj dez. kor. p. ĉ. t., interŝ. vidaĵojn, notojn por danemuziko, gramafondiskojn, kaj revuojn pri filmo, tekniko, modo, ktp.

Edmund Jaan, Estona SSR, Abja, PK 11, USSR. Dez. kor. kun usonaninoj.

S-ro Ĉandar Dimitrov, str. Leonova 104, Vraca, Bulgario. 17-jara, dez. kor. kun ĉiuj p. ĉ. t., interŝ. vidaĵojn, danemuziknotojn, rev., ktp.

Lendvai Ferenc, Badaconsyotoma, Hungario. Dez. kor., interŝ. pm. kaj bk.

Jozef Kosinski, p-ta Dtugopole zdroj, Dtugopole Dolne Nr. 5, pow. Bystrzyca Kt., Pollando. 42-jara, dez. kor. tutmonde, interŝ. bk. kaj pm.

Teresita Garaon, Güemes 1169, La Carlota, Cordoba, Argentino. 28-jara, laboras en Virina Profesia Lernejo, dez. kor. pri folkloro kaj kostumoj, Usono, interŝ. pm.

Nikolaj Cankov Doĉev, ul. Geo Milev 46 bl. III vh. II, Sofio, Bulgario. Pri la vivo en Usono.

S-ro Leif Heilberg, 447 Cole St., San Francisco 17, Calif., Usono. Kun nudistoj, naturistoj, pri organizado de grupoj en UEA kaj INF.

Miroslav Vacek, Stalinova 109, Praha 3, Ĉeĥoslovakio. Dez. kor. kun usonanino.

1000 japanoj deziras korespondi per Esperanto kun ĉiuj landoj! Skribu al:

Kenzo Kusakabe, ĉe Murakami, 53 Shibashimotakanawa-machi, Minato-ku, Tokio.

The Indonesian Esperanto Association held its first General Conference, April 1 to 3, 1960, in Djakarta. Mrs. Datoe Toemenggoeng, who recently visited the U. S., was General Chairman. The Governor of Djakarta, the Ambassador from Poland and a representative of the Department of Education, Instruction and Culture attended the Conference.

Also present were Esperantists from various parts of Indonesia who had never spoken Esperanto or heard it spoken, but had

learned only from the printed page. By the end of the Conference they were able to participate in Esperanto conversations.

Among decisions of the Conference:

The name "Indonesia" in Esperanto shall be spelled "Indonezio."

The government of Indonesia shall be requested to give, through its Department of Education, Instruction and Culture, assistance to the Esperanto movement.

The address for the central organization is: Indonezia Esperanto-Asocio, Pintu Besi 39, Djakarta, Indonezio.

^ Frecjo kaj la Homoj de Marso

de Stephen Block

Resumo: *Marsanoj, dezirante biologian specimon por sekci, ŝtelis Freĉjon el Tero kaj portis lin al Marso. Admiralo Pfui prenis Freĉjon al D-ro Fiaĉulo, la sekcisto, sed antaŭ ol ĉi tiu povis sekci lin, fremdaj marsanoj savis Freĉjon, portis lin en flugteleron, kaj forflugis. Post longa flugado, la telero subite plunĝis malsupren al la dezerto.*

Antaŭ ol la telero povis krakegi sur la dezerton, malfermiĝis grandega truo en la sablo. La telero enflugis en la truegon kaj en grandan tunelon. La tunelo, tra kiu la telero nun flugis, rapide horizontaliĝis, kaj la malfermaĵo malaperis, lasante ilin en tuta mallumo.

Tuj kiam Freĉjo reakiris sian voĉon, li demandis: "Kie ni estas? Kien ni iras?"

"Kvietiĝu," diris marsano. "Vi baldaŭ eltrovos."

Eĉ dum ili parolis, aperis lumo ĉe la ekstremaĵo de la tunelo. Ili rapide alproksimiĝis la lumon, kaj subite flugis la telero el la tunelo kaj en grandan, hele iluminatan ĉambregon. La telero surteriĝis sur la plankon de la ĉambrego, sur kiu ankaŭ kuŝis aliaj flugteleroj.

"Ni eliru," diris la marsano, kun kiu Freĉjo estis parolinta. La aliaj marsanoj restis en la telero, sed Freĉjo kaj la unua marsano eliris kaj iris al malgranda muro, apud kiu staris du gvardistoj.

Unu el la gvardistoj diris: "Ni atendas la tagon." "Kiam Marso estos liberigita!" respondis la marsano kun Freĉjo. "Pasu," diris la gvardisto. La du gvardistoj paŝis aparten, kaj la pordo malfermis sin. Freĉjo kaj la marsano iris tra la pordo kaj en

longan koridoron. Multaj aliaj koridoroj kruciĝis kun la unua koridoro, sed ili iris rekte antaŭen. Ĉiu el la marsanoj, kiujn ili renkontis, portis aŭ laborvestaron aŭ uniformon. Fine ili venis al la ekstremaĵo de la koridoro. En la muro estis pordo, kaj apud la pordo staris du pluaj gvardistoj. Unu el la gvardistoj diris: "Ni atendas la tagon." "Kiam Marso estos liberigita!" respondis la marsano kun Freĉjo. "Pasu," diris la gvardisto.

Freĉjo kaj la marsano iris tra la pordo kaj en grandan ĉambbron, kiu ŝajnis kiel oficejo. Multaj marsanoj sidis apud skribtabloj, okupate per kontrolado de paperoj aŭ laborante per fremdaj maŝinoj. La marsano kondukis Freĉjon al pordo en la kontraŭa muro, apud kiu staris alia gvardisto. "Agento RK-581, kun la terano," diris la marsano. "Eniru," respondis la gvardisto. "Kapitano Televido atendas vin."

Freĉjo kaj la marsano paŝis tra la pordo kaj en malpli grandan ĉambbron. Meze de la ĉambro staris skribtablo, malantaŭ kiu sidis marsano. La marsano kun Freĉjo salutis kaj diris, "Agento RK-581, raportante, sinjoro. Ĉi tiu estas Freĉjo Jones, la terano, kiun D-ro Fiaĉulo volis sekci."

"Jes," respondis la sidanto, kaj ekstaris. Li estis la plej granda marsano, kiun Freĉjo iam ajn vidis. Li estis eĉ pli alta ol Freĉjo. Li diris al Freĉjo: "Mi estas Kapitano Televido, kaj mi estas respondebla pri via savo."

"Televido ne estas nomo," diris Freĉjo. "Ĝi estas meblo. Mi dankas vin por savi min, sed kial vi faris ĝin? Kie mi nun estas?"

"Televido estas mia koda nomo, kaj la sola nomo, laŭ kiu vi konos min. Vi estas en la ĉeflokalo de la Marsa Subtero. Ni laboras por la revolucio, kiu renversos la imperian firegadon kaj establos liberan marsan respublikon. Admiralo Pfui, la reala potenco

malantaŭ la trono, volas fari milton kontraŭ Tero, kaj sklavigi la teranojn. Ĉar ĉi tiu estus etendiĝo de la imperia potenco, ni tutkore kontraŭas ĝin.”

“Mi ankaŭ tutkore kontraŭas ĝin!” interrompis Freĉjo.

“La imperialistoj deziris specimenon de la teranoj, por eltrovi iliajn fort ecojn kaj malfort ecojn,” daŭrigis Kapitano Televido. “Dezirante malhelpi la imperialistojn ĉe ĉiu paŝo, ni ŝtelis vin de ili.”

“Sankta bovo!” ekkriis Freĉjo. “Vi devas resendi min al Tero! Mi devas averti Teron pri la minaco de Marso!”

“Malfeliĉe, ni ne povas fari tion,” respondis Televido. “Ni pe povas flugi iajn ajn telerojn preter la orbitan patrolon, kiun la imperio subtenas. Iaj ajn teleroj, kiujn ni sendas super la atmosferon, estas pafdetruitaj de la patrolteleroj. Do, vi . . .”

“Ĉu vi volas diri, ke mi estas izolita sur Marso?” ekkriis Freĉjo.

“Ĝis Marso liberiĝos, jes.”

(daŭrigota)

In February, the General Director of UNESCO announced that the Executive Committee during its 55th session had included the name of Dr. L. L. Zamenhof, author of Esperanto, among the six great personalities of the world, the anniversaries of whose birthdays UNESCO would officially celebrate in 1960.

Campinas, Brazil, has a Zamenhof Street.

More than 700 persons attended the evening meeting in recognition of the 100th anniversary of Dr. Zamenhof's birth, Dec. 15, 1959, in Pyengyang, Korea.

“Vivo de Zamenhof” (Life of Zamenhof) has been translated into Norwegian.

OFFICERS of ELNA

President: David B. Richardson
RFD Box 81, Eastsound, Wash.

Vice-President: Charles E. Peterson
8314 E. Florence, Downey, Calif.

Secretary: Conrad Fisher
808 Stewart St., Meadville, Pennsylvania

Treasurer: Adrian Hughes
476 So. Bailey Ave., Hillsboro, Oregon

EXECUTIVE BOARD

Thomas A. Goldman
7008 Millwood Road, Bethesda 14, Md.

Howard G. Borden
865 Lower Ferry Road, Apt. 103, Trenton 8,
N. J.

John L. Lewine
50 Overlook Terrace, New York 33, N. Y.

H. K. Ver Ploeg
1908 E. 8th Ave., Spokane 32, Washington

Mrs. Mary Gibson
P. O. Box 117, Riverdale, Fresno County, Cal.

Wm. Harmon
3122 Silva St., Lakewood, Calif.

Armin F. Doneis, Sr.,
P. O. Box 105, Pharr, Texas

S-ino Martha Walker
2846 Monticello Road, Napa, Calif.

Catherine Schulze
410 Darrell Road, Hillsborough, Calif.

The Danish Ministry of Instruction has assigned to the Central Danish Esperanto League 5000 crowns to help in the publication of a Danish anthology in Esperanto.

The booklet on Denmark “Kie abundo estas malofta, kaj manko pli malofta” has been in such demand among Esperantists that the first edition has been exhausted, and the Danish Ministry for Foreign Affairs has ordered a new edition.

Pola-Esperanta Geologia Klubo, Jasma 6, Warsaw, is seeking international contacts among scientists and technologists.

The World Esperanto Journalists' Association has launched a bimonthly magazine.

LOCAL ADDRESSES

The Review lists, without charge, addresses of local Esperanto groups or of Esperantists who want local contacts to form new local groups. It is not necessary that the members of such groups be members of the League. ELNA exists for the purpose of helping all who want to promote Esperanto. If you want advice on forming a local club or study group, write to: Esperanto League for North America, Meadville, Pa.

In case of a group representing some religious, political or other special interest, please state affiliation or special interest. We make no judgment, and accept no responsibility, concerning Esperantist special interest groups, but will list addresses (if in North America) so that persons of similar interests may find congenial groups.

Kanada Esperanto-Asocio: Box 52, Terminal A, Toronto, Canada.

ELNA Youth Section: Charles Powell, Route 1, Box 92, Wimauma, Florida

Esperanto Society of San Francisco, 1031 Noriega St., San Francisco 22, California.

Pasadena Esperanto Class, YWCA, 78 North Marengo Ave., Pasadena, California.

Peninsula Esperanto Club, 410 Darrell Road, Hillsborough, California.

Esperanto Society of Sacramento, 5631 Balboa Circle, Sacramento, California.

Greenfield Esperanto Club, 63 Congress St., Greenfield, Mass. Phone PR 3-7031

La Esperanto-Amikoj, sec. Marjorie E. Chupa, 390 Franklin Terrace, Washington, Pa.

Esperanto-Klubo de Los Angeles: 1237 N. Alexandria Ave., Los Angeles 29, California.

Esperanto-Societo de San Diego: P. O. Box 6215, San Diego 6, California.

Esperanto Club of Santa Monica: 855 Franklin St., Santa Monica, California.

Napa Esperanto Club: c/o Martha Walker, 2846 Monticello Road, Napa, California.

Esperanto Coterie of Texas: P. O. Box 805, Houston 1, Texas.

Seattle Esperanto Society: 3231 West 62nd St., Seattle 7, Washington.

Esperanto Society of Greater New York: 50 Overlook Terrace, New York 33, New York.

Esperanto in Buffalo: P. O. Box 222, Niagara Station, Buffalo 1, New York.

Esperanto Society of Chicago: c/o H. Tobusch, 55 E. Washington, Chicago, Illinois.

Washington Esperanto Club: Apt. 101, 2829 Gainesville St., S. E., Washington 20, D. C.

Esperanto Study Group, Y.M.C.A., Meadville, Pennsylvania.

John Clifford, 750 47th Avenue, Capitola, California

Frances Leshner, c-o Dainoff, 4 West 28th St., New York 1, N. Y.

Allan E. Fineberg, 62 Bergen Ave., Jersey City 5, N. J.

James Keating, 323 Nottingham St., Springfield, Mass. Phone REpublic 9-6025

Arland R. Meade, 26 Central St., West Springfield, Mass. Phone STate 8-8481

Donald Munro, R. D. 2, Box 273, Quakertown, Penna.

Floyd A. Clarke, 1723 Ilingworth Ave., Allentown, Pennsylvania.

K. M. Whitten, 5233 N. Fifth St., Philadelphia 20, Pennsylvania.

Christie W. Roberts, Rose Valley, Saskatchewan, Canada.

Tom Haxby, P. O. Box 274, Marshall, Arkansas.

Mrs. Starling Przybilla, P. O. Box 685, Whitehall, Wisconsin.

H. K. Ver Ploeg, 1908 East 8th Avenue, Spokane 32, Washington.

Lucy Pier, 807 Bon Air Road, Lansing 17, Michigan.

Jaroslav Kleprlik, 1206 Lamar Street, San Antonio, Texas. Phone CApital 3-6624.

Internacia Esperanto-Muzeo en Wien, U. S. representative: William E. Baff,
610 C St. S. E., Washington 3, D. C.

Internacia Ligo de Esperantistaj Instruistoj, U. S. representative George Falgier,
3622 North Market St., St. Louis 13, Missouri.

Esperanta Libro-Servo, 2222 Crest Drive, El Cajon, California.

ESPERANTO LEAGUE BOOK SERVICE, Middleton, Wisconsin.

ELNA Membership and Organization Committee, 3122 Silva St., Lakewood, California.

Why not get in touch with the one nearest you?

Grammar, Alphabet and Pronunciation of Esperanto

THE ALPHABET

a, b, c, ĉ, d, e, f, g, ĝ, h, ĥ, i, j, ĵ, k, l, m, n, o, p, r, s, ŝ, t, u, ŭ, v, z.

The sounds of the vowels (a, e, i, o, u) are the vowel sounds in: "Are there three or two?" The consonant sounds are as in English, except: *c* as *ts* in hats, *ĉ* as *ch* in church, *g* as in *go*, *ĝ* as *gem*, *ĥ* as *ch* in loch, *j* as English *y*, *ĵ* as *z* in azure, *s* as in *so*, *ŝ* as English *sh*, *ŭ* as English *w*.

THE GRAMMAR

1. There is no indefinite article; there is only a definite article (*la*) alike for all sexes, cases and numbers.

2. Substantives end in *o*. To form the plural, *j* is added. There are only two cases: nominative and accusative; the latter is obtained from the nominative by adding *n*. Other cases are expressed by prepositions (genitive *de*, dative *al*, ablative *per*, etc.)

3. The adjective ends in *a*. Case and number as for substantives. The comparative is made by means of the word *pli*, the superlative by *plej*: with the comparative the conjunction *ol* is used.

4. The fundamental numerals (not declined) are: *unu*, *du*, *tri*, *kvar*, *kvin*, *ses*, *sep*, *ok*, *naŭ*, *dek*, *cent*, *mil*. Tens and hundreds are formed by simple junction of the numerals. To mark the ordinal numerals, *a* is added; for the multiple *obl*; for the fractional, *on*; for the collective, *op*; for the distributive, the preposition *po*. Substantive and adverbial numerals can also be used.

5. Personal pronouns: *mi*, *vi*, *li*, *ŝi*, *ĝi*, *si*, *ni*, *vi*, *ili*, *oni*; possessives are formed by adding *a*. Declension as for substantives.

6. The verb undergoes no change with regard to person or number. Forms of the verb: time *being* (present) takes the termination *-as*; time *been* (past) *-is*; time *about-to-be* (future) *-os*; conditional mood

-us; imperative mood *-u*; infinitive *-i*. Particples (with adjectival or adverbial sense): active present *-ant*; active past *-int*; active future *-ont*; passive present *-at*; passive past *-it*; passive future *-ot*. The passive is rendered by a corresponding form of the verb *esti* (to be) and a passive participle of the required verb; the preposition with the passive is *de*.

7. Adverbs end in *e*; comparison as for adjectives.

8. All prepositions govern the nominative.

9. Every word is pronounced as it is spelled.

10. The accent is always on the next-to-last syllable.

11. Compound words are formed by simple junction of the words (the chief word stands at the end). Grammatical terminations are also regarded as independent words.

12. When another negative word is present, the word *ne* is left out.

13. In order to show *direction toward*, words take the termination of the accusative.

14. Each preposition has a definite and constant meaning; but if the direct sense does not indicate which it should be, we use the preposition *je*, which has no meaning of its own. Instead of *je*, we may use the accusative without a preposition.

15. The so-called foreign words (that is, those taken from one source) undergo no change in Esperanto, beyond conforming to its orthography; but with various words from one root, it is better to use unchanged only the fundamental word and to form the rest from this in accordance with the rules of the Esperanto language.

16. The final vowel of the substantive and of the article may sometimes be omitted and replaced by an apostrophe.

The great worldwide organization to promote Esperanto
for people of all nations, all religions, all political beliefs
IS

Universala Esperanto-Asocio

Representative in U. S. A.: D. E. Parrish, 328 West 46th St., Los Angeles 37, Calif.
In Canada: W. D. B. Hackett, 362 Soudan Ave., Toronto, Ont.

MEMBERSHIP, YEARLY DUES: With Yearbook only, \$1.90; with Yearbook
and magazine, \$3.75; Sustaining Member, \$5.75. Life Member, \$75.00.

The ONLY North American organization affiliated with UEA is
Esperanto League for North America

Every member of the League is a member of UEA

JOIN NOW. Regular Member, \$3; Man and wife (each with Regular Member
privileges, but receive only one copy of publications), \$4; Supporting Member, \$5;
Patron, \$10; Life Member, \$50. Make checks payable to: Esperanto League for
North America, Inc. Secretary: Conrad Fisher, 808 Stewart St., Meadville, Penna.

**For books in or about Esperanto,
for textbooks, dictionaries, readers**

Esperanto League Book Service

Middleton, Wisconsin

or

Esperanto Press, P. O. Box 344, Oakville, Ont., Canada

Esperanta Libro-Servo, 2222 Crest Drive, El Cajon, Calif.
